

ATENEU VALLÈS APARTHOTEL

On i quan podreu trobar el relat?

El relat es penjarà a www.blancsiblaus.cat els dies 26 i 31 d'agost i 1 i 2 de setembre (cada dia un capítol diferent).

També el trobareu els matelxos dies en suport paper al vestíbul de l'Ajuntament, a la Plaça de la Porxada.

El relat de la Festa Major:

Edita: Comissió de la Festa Major

Copyright del text: Gemma Ruiz

Composició i distribució: Copy Portalet

Nombre d'exemplars: 3.200

Difusió gratuïta

Més informació a www.blancsiblaus.cat

El relat de Festa Major per Gemma Ruiz *#festejabib*

Relat 1 / 25-08-2013

El meu repte, per Gemma Ruiz

És un quart i mig de sis en punt quan aterro a Granollers i em trobo que no hi ha cap rastre de vida als carrers, ni de vida blanca ni de vida blava, senyors, ja em perdonaran, però me les prometia molt felices d'arribar i moldre a la ciutat amb la Festa Major més extraordinària del país. Deu ser que les tempestes es gesten amb la calma i per això em rep un clima àrid, semidesèrtic, i que, per acabar-ho d'adobar tira a xafogós, si em refio de la temperatura de sensació que se m'enganxa als braços. Però jo res, no em deixo acoquinar i camino amb pas decidit cap a la Porxada, a punt per posar-li el peu al coll a aquest repte que no té ni color, ni colla, ni mesos de preparació, ni l'expectació de tota una plaça. És un repte tirant a modest i fins i tot íntim això de descriure en quatre cròniques aquest petit gran miracle de la sociologia humana que és la Festa Major de Granollers. I aquest serà el meu repte.

Un mocador, dos, tres... ja no és de color sípia, aquesta ciutat, i comença a tenir vida, mira, si més enllà fins i tot ja m'apareix una samarreta! Però tots, tots, blaus, ben blaus. No ho desempatn ni els dos guàrdia urbans que comparen les propietats del seu model de gorra, que també són blaves. I quan ja començo a inquietar-me per aquesta blau elèctrica descompensació, un far il·lumina les meves elucubracions: la Fonda Europa. Em trobo el seu mític nom escrit en una perfecta equanimitat de blanc i de blau, vet-ho aquí.

Així que la flaire del cap i pota de Josep Pla em porta la primera lliçó: aquí no val a avançar-se, si t'han dit que aquesta ciutat és de dos colors, és que ho és, paciència. De dos colors i amb el poder a l'altra banda del balcó de l'ajuntament, em revela el senyor alcalde, que després d'ensenyar-me tot cofat el Miró que hi ha al seu despatx, es treu un mapa de la butxaca i m'explica la història de la Porxada. Que es veu que vostès, senyors granollerins, van viure una època daurada al segle XVI, i llavors ja tenien la paella pel mànec els mateixos de sempre, els comerciants, els botiguers, vaja, que més amos que ningú van expropiar dos mil cinc-cents metres quadrats del bell mig de la ciutat per alçar-hi una 'haima', diu l'alcalde, per simplement, fer visible el seu poder, que no estava en aquest balcó, m'insisteix, que el tenia el poble, els comerciants. I jo penso que ara, per quartos, res d'època daurada, però que el poder, als granollerins, sempre els ha recat regalar-lo als de dalt i s'ho han fet venir bé per girar el mitjó. Mirin sinó la Festa Major, cent per cent del poble i per al poble, que diuen, un prodigi d'implicació ciutadana i d'autogestió que no s'entén si no és que hi poses uns grams de màgia... o de malícia... Perquè, perdonin, però em sembla que ja els he començat a veure el llautó, senyors granollerins, que em sembla que ja he trobat el què, d'aquesta seva exemplar Festa Major, que em fa l'efecte que va com una seda perquè tothom l'ha convertida en la seva excusa perfecta, una qüestió d'estat, d'estat propi, si m'haig de refiar dels adhesius que exhibeixen tant Blancs com Blaus.

Veient com es preparen les Guapes Blanques, els Blautònics, les Dames de foc o els Blauceltes per a la cercavila, de sobte, me n'adono: els joves esperen el final d'agost de Granollers com els cavalls frisen perquè s'obri la tanca i puguin campar desbocats i sense lligar, i la gent gran l'espera per provar si se n'empelten una mica, de la pell d'adolescent, i poden tornar a tastar el bon gust del disfressar-se, del ballar i del cantar sense manies. Si tothom hi juga, ningú no estripa les cartes, així de simple i així de complex és motivar pràcticament una ciutat sencera. Jo que vinc de l'altre Vallès, els certifico que aconseguir que la festa de la teva ciutat no sigui un pont més al calendari és com la fórmula de la Coca-Cola: secreta i inimitable, i senyors granollerins, vostès l'han trobada, l'enhorabona, em trec el barret. I també me'l trec per la fraternitat amb què totes dues marees de colors intenten ofegar el contrari. Al repte, per exemple, jo els he vist a tots dos com dos anuncis, dos productes, dos eslògans de mèrits i de virtuts i cap desqualificació, cap traveta ni punyalada, una gran golejada de fair play. I ja sé, ja m'ho han dit, que quan sona la Guimbada i s'estreny ben fort el nus del mocador de cada colla comença una lluita a vida o mort, a blanc o blau, sí, però quan vida o mort és saber qui fa gaudir més els propis veïns, qui dona el millor espectacle i qui s'organitza millor, escoltin, senyors meus, aquí no hi ha mort que valgui, hi ha molta vida, i llarga. Llarga vida a la Festa Major de Granollers! I fins aquí la seva relatora, que per avui tanca la llibreta però hi tornarà divendres: el repte és retratar-los ben retratats.

El relat de Festa Major

Per tretzè any, convidem un autor perquè posi sobre el paper les impressions i les sensacions que li provoca la Festa Major de Blancs i Blaus. Al web hi trobareu els relats dels anys anteriors signats per Empar Moliner, Matthew Tree, Toni Sala, Carles Capdevila i Eva Piquer, Laila Karrouch, Xavier Moret, Albert Sánchez Piñol, Gemma Lienas, Màrius Serra, Joan Solé i Amigó, Vicenç Villatoro

I Juanjo Saéz. Aquest 2013 el relat recau en la periodista cultural Gemma Ruiz. Esteu preparats per escoltar i llegir el "*Gemma Ruiz. Festa Major de Blancs i Blaus. Granollers*"?

Qui és Gemma Ruiz?

Periodista cultural, des de 1997 és la cara visible de les cròniques artístiques, teatrals i musicals dels serveis informatius de TV3.

Ha retransmès en directe les cerimònies dels premis literaris Planeta, Ramon Llull, Josep Pla i Nadal; i ens ha informat del panorama teatral del país des dels programes televisius Barcelona aixeca el teló (TV3) i Escena (Canal 33). El 2005 i 2007 el programa La Nit al Dia, dirigit per Mònica Terribas, va obtenir el Premi Butaca al millor mitjà de difusió teatral per les connexions en directe i diàries que la Gemma va fer durant set anys en el programa.

Enviada especial com a conductora de directes a esdeveniments culturals de ressò internacional com la Biennal d'Art de Venècia, els Premis Max de Teatre, el Festival Internacional de Música de Benicàssim i les setmanes de la moda de Nova York, París i Madrid, aquest 2013 aterra a Granollers com a cronista de luxe de la Festa Major de Blancs i Blaus.